

مورد بالینی کامل Long case

در این شیوه فراگیر از یک بیمار انتخاب شده در بخش یا درمانگاه به طور کامل شرح حال گرفته و معاینه می کند، سپس نتایج معاینه و شرح حال را به آزمون گیرنده ارائه می کند و به سوالات آن ها به صورت شفاهی پاسخ می دهد. در آزمون مورد بالینی کامل می توان طیف وسیعی از مهارت های بالینی شامل شرح حال، معاینه فیزیکی، مهارت های ارتباطی، مهارت های تشخیص، مدیریت بیماری و آموزش را مورد ارزیابی قرار داد. قبل از آزمون باید به توافق رسید که چه طیفی از مهارت های بالینی را می خواهیم اندازه گیری کنیم.

روش اجرا:

- ♦ به فراگیر حدود ۳۰ تا ۶۰ دقیقه زمان داده می شود تا از یک بیمار انتخاب شده در بخش یا درمانگاه به طور کامل شرح حال گرفته و معاینه کند.
- ♦ این بیمار واقعی است و هیچ آموزشی ندیده است.
- ♦ در زمان معاینه، آزمون گیرنده هیچ نظارتی نمی کند.
- ♦ فراگیر نتایج را به یک یا دو آزمون گیرنده ارائه می کند و در مدت ۲۰ تا ۳۰ دقیقه به سوالات آزمون گیرندگان پاسخ می دهد.

مزایای این روش:

- ♦ مواجهه با بیمار واقعی فرصت برخورد با طیف وسیعی از شرایطی که در محیط بالینی در تعامل با بیمار واقعی دیده می شود، فراهم می کند.
- ♦ یک رویکرد جامع و یکپارچه است و فراگیر از تمام توانایی های خود برای اخذ شرح حال، معاینه، تحلیل یافته ها و چگونگی اداره بیماری استفاده می کند.
- ♦ تاثیر آموزشی نسبتا مناسبی دارد. با توجه به اینکه این آزمون در محیط واقعی انجام می شود، بازخورد تشخیصی برای دانشجو و مدرس فراهم می کند و مورد بالینی

به عنوان یک ارزشیابی تکوینی باعث می شود نقاط ضعف دانشجویان، بخش های فراموش شده، آموزش یا نقص های تدریس براساس پیامد های دوره مشخص شود.

معایب این روش:

- ♦ نتایج یک مورد بالینی کامل به دلیل ویژگی بیمار، معیار قابل تعمیمی از توانایی فراگیر برای طیفی دیگر از دیگر بیمارها و موقعیت بالینی نمی باشد.
- ♦ ارزیابی فراگیر بدون مشاهده و نظارت ذهنی و بدون معیار های از پیش تعریف شده انجام می شود، امکان ارائه بازخورد دقیق وجود ندارد.
- ♦ عدم نظارت فراگیر و عدم وجود ساختار در ارزشیابی (نداشتن چک لیست) از جمله مواردی است که باعث روایی پایین آزمون می باشد.
- ♦ دانشجو حین اجرامصاحبه و معاینه مشاهده نمی شود بنابراین به طور مستقیم کیفیت مهارت های شرح حال، معاینه فیزیکی، تعامل پزشک با بیمار و مدیریت زمان ارزیابی نمی شود.
- ♦ سوالات آزمون گیرندگان شفاهی و بدون ساختار است و نیز به دلیل عدم وجود چک لیست، ارزیابان براساس ملاک های ذهنی ارزیابی می کنند.
- ♦ بسیار زمان بر بوده و در نتیجه قابلیت اجرای آن مشکل و نامناسب است.

